

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
03.04.2012. године**

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић,**
- **окривљени Богдановић Сима са браниоцем адвокатом Малешевић Савом,**
- **окривљени Богдановић Дамир са браниоцем адвокатом Милосављевић Александром за кога се по заменичком пуномоћју јавља адвокат Горан Ашанин,**
- **окривљени Стојановић Зоран са браниоцем адвокатом Живановић Горданом,**
- **окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Симић Синишом,**
- **окривљени Алић Зоран са браниоцем адвокатом Кузовић Јасминком,**
- **окривљени Ђурђевић Зоран са браниоцем адвокатом Бобић Светланом и**
- **окривљена Ђекић Драгана са браниоцем адвокатом Нинић Гораном.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од сведока ко је ту? Ко је дошао? Добро. Ко још? Јовић Драган? И нико више.

- **Приступили су сведоци Јовић Драган и оштећени Рибич Зијо.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Кљајић, шта је са Агановић Шерифом?

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: За Агановић Шерифа имамо информацију, додуше од Зије, да је у јако лошем здравственом стању и да из тог разлога није у могућности да приступи суду и да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то имате неки контакт са њим, да нас обавестите о томе?

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Зијо има контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Могу и писмено да Вас обавестим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено нас обавестите.

Нису приступили: оштећени Агановић Шериф, оштећени Бајрић Алија није уредно позван, а из наше Службе за помоћ и подршку сведоцима нису успели да ступе у контакт са истим, Николајидис Александар, као ни сведок Радић Радивоје који се налази пословно у Црној Гори, те није у могућности да приступи данас на главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита као сведок оштећени Рибич Зијо.

Испитаће се сведок оштећени РИБИЧ ЗИЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан Зијо.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЧ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали поново да Вас испитамо као сведока, имајући у виду да су ту још два окривљена према којима је подигнута оптужница, а који нису имали прилику да Вам поставе питања, ту су њихови браниоци, па у том смислу евентуално нешто да допуните, да питате. Углавном Ви сте давали своје личне податке. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЧ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто као на главном претресу што је било?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЧ: Све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок оштећени Рибич Зијо са личним подацима као на записнику са главног претреса, несродан, није у завади, након што је поучен на раније дату заклетву, прописно упозорен, опоменут изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва она упозорења која смо Вам рекли прошли пут остају на снази. Ви сте давали прошли пут заклетву, поучавам Вас на положену заклетву и то је то. Да ли имате нешто да додате у односу на оно што сте изјавили на главном претресу?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЧ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све остаје? Је ли има нешто да сте се сетили у међувремену, да сте хтели да кажете?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЧ: Нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте пропустили прошли пут да кажете, па нисте рекли?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Нема, нема. Све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при оном исказу?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: При оном исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок остаје при исказу који је дао на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца за ратне злочине, да ли има питања? Само она питања која нису питана. Нећемо сада да мрцваримо никога. Значи питања на која сведок евентуално није одговорио или није имао прилике да одговори. Све што је одговарао нећемо дозволити, то да знате. Ако буде неких понављања питања одбићу, унапред вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се прошли пут пред судом изјашњавали са ким сте живели у Скочићу и када сте дошли, али о томе нисте говорили целовито, него парцијално, прво говорили о оцу и мајци, па онда о сестрама, па о брату, па онда сте се изјашњавали о њиховим именима, па бих Вас ја сад замолио да нам кажете са ким сте живели у Скочићу пред догађај који је довео и до трагичне судбине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао колега, то је причао, јесте. Немојте то. Ако има нешто што није питан да га питамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он се тада изјаснио и није се изјаснио, сва имена својих сестара, дакле рекао је да их има шест, а набројао је пет, па сам мислио онда, говорио је на питање пуномоћника како му се зове мајка, у генералијама се изјаснио само као за име оца, па сам мислио у том смислу да се изјасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да набројите најуже чланове своје породице, Ваших шест сестара, брата, оца и мајку, да ли можете да се сетите тих имена, хајде да.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Онај, ја сам и прошли пут рекао онај да не могу сва имена да сјетим, мајка ми се зове Шефка Бегановић, значи девојачко презиме није било очево, Исмет отац, мали овај брат Сабрија, Златија, Злата, Зијада, Алмаса, Исмета, не могу се сјетити још једне сестре како се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви сте тада када сте се изјашњавали, изјашњавали сте се и о томе да је Ваш отац тучен, али ја бих молио да ми кажете нешто ближе где се тада отац Ваш налазио, да ли у кући или у дворишту када је тучен и можете ли да опишете лице које га је тукло?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја сам прошли пут исто рекао, отац ми је био унутра значи када су га тукли, онда касније су га извели из те куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Унутра у кућу, је ли?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: У кући јесте, где смо се сви налазили у тој заједници, у тој кући у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете лице које га је тукло?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не бих могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете чиме га је то лице тукло?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па не знам унутра чиме, али напоље знам да су ногама ударили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се изјашњавали и тада о једној девојци за коју сте рекли да су је други звали Драгана, па сте посебно објашњавали о томе да је била још једна девојка црна, такође, исто у униформи, али ја бих Вас сада молио да поближе објасните када Ви први пут видите ту плаву девојку коју зову Драгана?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Први пут уопште када сам је видио, видио сам је у селу значи први пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То у селу, шта то значи?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: У кући где смо ми били Роми значи и онда касније други пут сам је видио на стрељању горе касније када су нас одвели у оно друго село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту другу девојку?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Та друга девојка је исто била ту, црне косе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли и њу видите у Скочићу?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: У камиону сам је видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у камиону сте је само видели? Ви сте објашњавали и то да су се мушкарци налазили у неком другом возилу, а не у возилу где сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Били су одвојени, жене са дјецом, посебно су били мушкарци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете то друго возило јесте видели Ви где су били ти мушкарци?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па друго возило је иза нас било. Ми смо у првом били. Онај први камион са, како се каже онај, мајке са дјецом, жене са дјецом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли оно било облику исто као и то возило у коме сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Камион је био исто, сада, војни камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви требали да изађете из камиона тамо код места где се десило то убиство, па сте тражили да идете код мајке и сада говорите о једном том војнику који вас је узео из возила, можете то мало ближе да опишете?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па ништа, ја сам тражио овај да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви сами изашли из оног сандука теретног возила?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не, ја сам био унутра. Ја сам плакао и тражио да „хоћу да видим мајку” и онда ме он ухвати и каже „ајде сад ћеш ти код мајке” и онда ме је са камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало поближе да објасните, је ли узео Вас па понео или?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Није, за руку и спустио доле и онда је иза камиона ме одвео и ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте када Вас је спустио доле иза камиона, пешке јесте отишли до испред камиона?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте, за руку ме водио до тамо, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да објасните или да кажете како је изгледао тај војник?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не бих могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можда се сећате евентуално да ли је носио браду, није имао браду и тако што?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Није имао браду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту код тог камиона.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Судија, извињавам се што прекидам, да ли то може то сугерисање, докле то сугерисање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате уопште разлога, како, зашто добацујете сада.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Не добацујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановићу, немојте тако, пустите тужиоца да пита, како можете да добацујете са места. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где сте Ви изашли из камиона и где је било убијање, где Ви видите ту Драгану?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Како мислите где видим, видим је у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред камиона, у камиону?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Покрај камиона тамо значи где изводе војнике нас дјецу и жене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта ради она?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па стајала је тамо са осталом војском, значи ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имала шта од наоружања то сећате ли се?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па имала је пушку тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, дајте да не понављамо, ја сам Вас сад пустио стварно, али све су иста, све што је причао понавља, све што сте питали до сада два пута је причао. Ако имате неко питање хајдете, немојте да малтретирате човека да се сећа тих ствари које су сигурно потресне за њега, по три пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О Драгани поред камиона није се изјашњавао. Ево ја имам изјаву испред себе и ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите му онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам заиста како Ви схватате да ја испитам сведока. Ви сте говорили и прошли пут када сте сведочили о томе да сте прошли прво једно место где су биле неке напуштене куће, да ли сада можда знате које је то место, које је то село, како се зове?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Прошли смо, значи прошли пут сам рекао ишли смо кроз Козлук где је цамија и горе село, то село се зове Малешић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се прошли пут, такође, изјашњавали о томе да Ваше сестре и брат нису још идентификовани, односно пронађени и идентификовани, па да ли се у међувремену нешто у вези са тим околностима догодило, да ли је неко пронађен?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Није нико још, тренутно само мати и отац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Пуномоћник нема? Колега Малешевићу, изволите.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Мислим ја дајем примедбу, уопште на испитивање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање прво, па ћемо после примедбе, је ли имате питања за сведока?

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Питања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро. Колега Нинић онда, је ли тако? Изволите.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Ђекић Драгане. Господине Рибичу, Ви сте давали више исказа у овом поступку, је ли тако? У поступку су Вас више пута саслушавали по овом питању? Јесу Вас више пута саслушавали поводом овога?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ово је други пут мислим да сведочим.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да ли сте дали изјаву у Тузли, Авдић Нусрету и Хлавачек Стјепану, односно пред неким органом у Тузли ја не знам да је вероватно у Кантоналном тужилашству.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Хоћете ли да ми, судија предочавам, па нека, или му Ви предочите или ја, пошто у тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то записник само ми кажите?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: У списима се води, мени је слаба копија 1ј/3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког датума је то?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Значи, прво његово саслушање пред Кантоналним органима у Тузли, хоћете ли да ми искоментаришете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно ово од 09.05.2006?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Хоћете ли ми објаснити, с обзиром да у тој првој изјави која је најсвежија била у односу на догађај, не помињете нигде ту девојку Драгану?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Спомињао сам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: То ће суд ценити. Ево, ја Вам кажем да не помињете, суд може да Вам предочи, а након тога у изјави Фонду за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сад ту изјаву.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Не, не, молим Вас мора да ми каже да ли је неко утицао на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Јер овде дефинитивно се ради о томе. Након тога Ви на три места препознајете ту девојку Драгану у селу, препознајете је на камиону и препознајете је у Дому здравља Козлук. Да ли је на Вас неко утицао и да ли Вам је помагао да се неких детаља сетите касније?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Јер су те две изјаве драстично различите?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Није нико.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ви сте се сами сетили Драгане?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Сам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Онда нам реците овако, каква је била улога Драганина када кажете у селу је стајала, била у дворишту, шта је радила она у дворишту?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Село.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: У Скочићу? Мало пре сте рекли у Скочићу?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Била је у дворишту, шта је радила она у дворишту?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па била је у дворишту са осталом војском и онда радили су шта ја знам, свашта су нешто радили.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Шта је радила она у дворишту, пошто кажете да сте је видели?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па била је у дворишту, значи унутра у том дворишту је била са осталом војском.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Где је све војска била? Је ли била сва у дворишту или је била на више места у оквиру ту?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја како сам ја видио значи била је у дворишту и испред дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Сад зато и питам пошто каже било је у, шта је Драгана радила у дворишту пошто сте њу лоцирали, значи није ван дворишта него је у дворишту, шта ради она у дворишту када сте је запазили?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па била је у дворишту значи није, не знам ни ја шта је радила, била је са војском ту.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Судија, предочите му његову изјаву односно разлике у његовој изјави код истражног судије и раније изјаве у коме он каже не као ово на главном претресу да га је из камиона Драгана и један војник предали неке да га одведу, сад то не помиње, зашто то не кажете, је ли то Драгана Вас предала томе који Вас води на клање или није? Јер Ви овде, ево у изјави кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте тај део.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ево сад ћу, судија ово је мој приправник ово што кажу припремао, ја мислим да је ово изјава исто из Тузле, касније дата после тог разговора у Фонду и реченица гласи овако ако могу да цитирам, значи „мислим да су је сви редом силовали”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте то је изјава Фонду за хуманитарно право?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Не, не, није, није, ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим шта предочавате. Ово не може да се користи као доказ, уопште немојте да предочавате то уопште.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Добро. Значи, Ви сте у различитим изјавама изјављивали да Вас је Драгана предала на месту где су стрељани Ваши најближи или већ погубљени или већ нешто им се десило, да је Драгана та која је Вас спустила са камиона, је ли Вас Драгана спустила са камиона?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Није Драгана, човек ме је спустио са камиона.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Човек Вас је спустио са камиона. Само још једну ствар ми реците, Ви остајете при изјави да сте прегледани када Вас је српски војник довео, да сте прегледани у Дому здравља Козлук?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: И да је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако му је речено, каже да је то, није он знао, тако су му рекли.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да Вас је тамо прегледао односно прегледала, превила или већ неку медицинску радњу обавила девојка коју Ви препознајете да је била и за коју мислите да је Драгана?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли има неко још од бранилаца. Окривљени? Изволите. Богдановићу. Можете код браниоца да приђете микрофону. Колега Бирмане, је ли можете да омогућите, може ту, тако.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Поставио бих неколико питања. У изјави датој Фонду за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може, не може то да се предочава. То није доказ који може да се користи у кривичном поступку. Изволите. Не можете то да предочавате. Хајде нешто друго ако имате неко питање. Тај исказ не може да се користи.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Мало пре је господин тужилац питао нешто слично, ради се о томе господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Малешевићу објасните му, мислим да не објашњавам. Је ли имате неко питање друго?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ради се о породици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ни у једном саслушању овамо, ни у једном саслушању до сада није знао да наведе ни сву браћу ни сестре ни како се зову, а овде пише за целу породицу и датуми рођења и име и презиме и све, и не само за његову породицу него и за породицу заштићене сведокиње „Гама” и година рођења и све чланове породице, како то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, то предочавате исказ из Фонда за хуманитарно право, то одбијам. А сад што се тиче тога да није могао да наведе чланове своје породице, ја сам зато и прекинуо био тужиоца први пут када је поставио питање на страни 8 записника са главног претреса, то јест транскрипт од 20.10.2010. године набројао је сва имена како сестара, тако и од брата и оца и мајке. То можете погледати у транскрипту, видећете од 20.10. овде на главном претресу пред овим истим већем и пред вама свима који су били присутни, набројао је сва та имена, тако да то не стоји. Изволите.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Рибичу, код истражног судије на саслушању си рекао да у дворишту испред Мехмедове куће је једна твоја родица, поцепан јој горњи део блузе, мајице, не знам ни ја чега и двојица или тројица су је увели у кућу, чуо се врисак, претпостављаш да је силована, а после на главном претресу 20. октобра си рекао да је твоја сестра Златија у том дворишту испред врата те куће поцепане и димије, шалваре, блуза и силована пред свима?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Нисам тако рекао, то сам рекао за ту цуру, а моја сестра је силована исто.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Господине судија, молим Вас, 22.12.2009. године код истражног судије је рекао родица којој не зна име да је уведена у кућу и силована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: А на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али за сестру је рекао да је у дворишту то било пред свима и пред мајком.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: То је рекао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао на главном претресу, јесте. Шта је питање?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Па питам га шта је од тога тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су два различита догађаја.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Шта је од тога тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, питајте га.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Шта је од тога тачно?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Обадвоје.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Обадвоје тачно?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро, Само. Не можете сада колега Нинићу. Сада да видимо да ли има још неко од окривљених. Можете неко додатно питање ако хоћете, то можете. Изволите, нема нико од окривљених више, колега Нинић додатно питање.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја само имам примедбу судија ако је време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Колегиница Живановић хоће да постави неко питање, па онда ћете примедбу. Хајде изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извините колега молим вас. Рибичу. молим Вас. кажите ми да ли је неко од људи, у време док сте се налазили у дворишту те куће, некога тукао бандажем од бицикла или бандашем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан, изјашњавао се.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Чини ми се конкретно овако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео то.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Можда сам пропустила. Е сад, е тај одговор ме врло интересује судија.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: За то не знам ко је тучен.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Значи чиме, али.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте тако нешто видели Зијо?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Да је тучен са тим?

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Бандашем од бицикла?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не, нисам видео.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте видели, хвала.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Али било је тучених.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е сад идемо даље. Да ли сте видели да је нека од жена присутна у том дворишту била везана за ограду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је питано, нећемо то, не могу, питано све колегинице Живановић.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда мој пропуст извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извињавам се. Следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате још онај догађај са оним сечењем и то, то је исто питан.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не, ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Били сте у камиону са женама, са својом мамом и сестрама, да ли је била, да ли се сећате, нека од жена поцепана у том камиону осим Ваше сестре како сте описали, поцепане гардеробе на себи? Рекли сте да је Ваша сестра била горњи део блузе поцепан или Ваша рођака не знам ко је у питању?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Сестра.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сестра. Је ли било још неко поцепане гардеробе у смислу димија, у смислу блузе?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: У камиону баш.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, ту у камиону где сте Ви били са женама, пошто сте били са женама?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не знам баш у камиону, нисам могао, не могу све да видим у камиону, нас је било пуно, тако да не знам, не могу на то одговорити.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не знате? Кажите ми да ли сте видели да ли је некоме од присутних у дворишту покушано насилно вађење зуба клештима?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Сада морам да Вам предочим нешто што сте рекли код истражног судије да је плава девојка из те гарде, Ви сте звали ту јединицу гарда, звала се Драгана, извела Вашу сестру Златију из камиона и дала је мушкарцима гарде који су је ту силовали?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли код истражног судије, да ли остајете при томе?

СВЕДОК ОШТ.ЗИЈО РИБИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, Ви сте били.

СВЕДОК ОШТ.ЗИЈО РИБИЋ: То је горе кад смо дошли прије стрељања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре стрељања?

СВЕДОК ОШТ.ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Драгана је била ту?

СВЕДОК ОШТ.ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам само, Ви сте чули исказе оних сведока Пантића ако се сећате, то је она породица која Вас је спасила, да Вас је одвела, били сте ту присутни можда мислим кад је један саслушаван од Пантића.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је рекао?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда успели да се мало присетите тога, јер прича је била да су Вас прво мајка, односно жена и онај син повели, па нисте хтели туда да идете, па сте се вратили путем, па су Вас она два мушкарца војника одвели тамо где су Вас одвели? Да ли се сећате тога можда? Ви сте причали само да.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја, али он је нешто убрзо, испричао, али није испричао баш све како се ја сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то ако можете, можда да Вас, да ли сте се можда подсетили нечега у том смислу?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја сам прошли пут исто рекао да сам сишао доле, да сам наишо значи на та два војника и та жена испред што је била, да су онда та два војника онда ме одвела доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте кренули са сином од те жене и том женом, прво да сте кренули, па да сте се вратили, да нисте хтели даље да идете, да сте се уплашили били због нечега. Да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Ја Вам предочавам шта су они причали па можда ето чисто?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја сам у дворишту кад сам дошао била је само жена и онда су касније изашла та два човјека и онда су ми дали да једем и да су ме та два човека водила, није била никаква жена да ме води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Сад треба да Вам предочим још једну ствар од 20.10, овде на главном претресу кад сте били, па сте причали да је плава Драгана је помагала војницима да утоваре Вас у камион као и да избаци из истог, а сећа се можда да је два или три пута ударила човека аутоматском пушком.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога да сте рекли?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не сећам се тога. То ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Тако смо имали. Каже „њено име сам први пут чуо у авлији када су јој рекли да помери цип”.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то са ударањем пушком?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога? Добро. Ви сте гледали неке фотографије овде на главном претресу, па бих Вам показао још неке фотографије које су у међувремену пристигле. Ако можете да погледате, па да видите да ли се неког сећате, да ли сте неког запамтили и тако даље, па бих Вам ставио. Да ли може режија документ камеру? Погледајте ту, да ли видите ту нешто на монитору. Нема ништа. Ево Вам. То су ове фотографије у предмету. Је ли не видите? Ево погледајте, Зијо, погледајте те фотографије. Бранилац и сви знају, странке о којим фотографијама се ради. Пошто документ камера очигледно не ради. Ви погледајте те фотографије.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се оштећеном показују фотографије из истражног предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли успели да погледате?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли препознајете неког, да ли Вам је неко познат, да ли личи на неког?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Позната ми је ова једна фотографија, не знам, не могу се сетити одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ликови ме интересују, ти који су на тим фотографијама?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ликови тих људи?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ова плава цура, само што, мислим имала је чизме и бијели каиш, а није баш овако мршава и овај овде ми нешто познат, али не знам, не могу се сетити одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издвојите те две фотографије. Да ли можемо сад да узмемо те фотографије да нам кажете које сте издвојили?

Након што су оштећеном показане фотографије које се налазе у истражном спису против окривљене Ђекић и окривљеног Ђурђевића, оштећени изјављује да му је позната ова жена, која се налази на фотографији које су у списима предмета обележена са бројем 14/6, с тиме што изјављује да је иста имала,

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Да је чизме имала војничке, бјели каиш и мало дебља била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

војничке чизме и бели каиш и била је мало дебља,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Драгана? И препознајете је као Драгану?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

и исту препознаје као Драгану о којој је причао у свом исказу. Такође, познат му је и лик на фотографији, која је у списима предмета обележена са бројем 16/6, ради се о црно-белој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите о коме је реч, шта кажете за тог?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Реко сам да ми је познат, али не могу се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Каже да му је познат лик, али не може да се сети одакле му је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Што се тиче осталих фотографија

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

не препознаје никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питање у вези са овим фотографијама?
Изволите колега Нинићу.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја имам питање пошто списима није здружен записник о препознавању где је Зијо Рибич извршио у истражном поступку препознавање Ђекић Драгане и где је није препознао, тако да је на основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања ако имате, па ћемо примедбу да унесемо.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Не, не, није спорно, само да питам. Шта значи то била је дебља, је л' ово мислите да је, је ли ово фотографија из тог периода, мислите да је овако изгледала или је ово касније или раније, да ли је била млађа, била старија, пошто сте је напoкoн препознали?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па била је, сад сам рекао значи другачија. Ја се сећам да је имала војничке чизме.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Је ли на овој фотографији млађа или старија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако колега Нинићу, сачекајте да заврши са одговором.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Могу, само ја да завршим?

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Можете, можете како да не.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Имала је значи на себе тај бјели каиш и оне војничке чизме и мало је дебље изгледала, у то је доба млађа од овога изгледала, мало млађа по мојој процени.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Је ли то иста особа која Вас је превила у Козлуку?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Видим Ђурђевић има питања. Изволите Ђурђевићу, можете тамо код.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ја бих хтео само да питам у вези ове фотографије, пошто каже да му је та фотографија позната, одакле је позната?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Која фотографија?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па она мало пре што сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она црно бела што сам показао, она друга, издвојили сте две фотографије.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Аха, не знам одакле познато ми је лице, али значи не знам, не могу рећи одакле, можда, појма немам, али ми је познат лик, али не могу се сјетити.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А не можете да се сетите. Знате што? Зато што се ради о томе што је та фотографија стара отприлике неких можда пет година када сам се сликао за личну карту, а она претходна фотографија број 4 је из деведесетих година исто из личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њу није препознао. Да ли то хоћете да кажете као примедбу?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па не, не, ту фотографију није препознао из тог времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је, а ову сад из овог времена препознаје.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да ли Вам је тај лик познат из суднице?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесте ли га виђали овде у судници?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисте? Добро ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захваљујем. Ако је то све, ако нема више питања ја Вам се захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Имам аутобуску карту и пошто сам с посла отишао и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вероватно тражите дневницу претпостављам?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ,то би морали да доставите неки доказ.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Узео сам ја потврду из фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика Вам је дневница, да ли имате то?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Имам овде потврду, али нису ми написали дневницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми можемо да исплатимо ако је изгубљена зарада за тај дан, та дневница, али морамо да знамо колика је. да имамо потврду да неће да Вам плати фирма дан, ето то. Ако доставите то платићемо, није никакав проблем.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче трошкова, шта сте рекли, путни трошкови колико износе, аутобуска карта?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Аутобуска карта износи 45 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико му то дође у динарима? 2.500,00 динара отприлике.

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке трошкове за исхрану тражите?

СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па немам за сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сад немате? Значи 2.500,00 динара тражите трошкове?
СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оштећени трошкове тражи у износу од 2.500,00 динара и то за трошкове превоза, с тиме што изјављује да тражи трошкове и за изгубљену зараду за данашњи дан, то јест дневницу, с тиме што нема потврду о томе колико износи та дневница, то ће доставити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да доставите нашој служби ту потврду.
СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледам само, донесите ми то, да видим шта пише. Да ли Вам треба ово?
СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Не, то су мени дали да ја могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А суду доставља потврду од 30.03.2012. године, Хотела „Тузла” у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зијо, разумели сте да мора да доставе колико износи дневница, ми не знамо. Пише овде да тражите трошкове дневнице, али не знамо колико то износи, па да видимо у том смислу. Ово ћемо задржати за наше потребе. Захваљујем. То је све, можете да идете, слободни сте.
СВЕДОК ОШТ. ЗИЈО РИБИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дође Јовић Драган, он је у притвору.

СВЕДОК ЈОВИЋ ДРАГАН

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јовић Драган, је ли тако?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке, ми смо добили Ваш поднесак.
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ћемо да констатујемо прво Ваше личне податке. Од оца?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јована.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: 03.09.1957. у Нишу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ту сам, Јабучки рит број 53 или Гетеова 26 у Земуну где је супруга. Махом су ми тамо слали позиве, пошто тамо су све побили и први пут кад ми је стигао позив нисам знао, за окривљеног и онда сам телефонима сазнао и јавио се и дошао сам на позив. Тако да није била тачна информација да

су ме нашли оперативним радом него сам седам пута долазио овде у суд, што је била изјава, али отом-потом, то није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад нека изјава за неки други предмет.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте у притвору, то нема везе, ја Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Није битно, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам на којој сте адреси, на којој можете да примите позиве, ето то нас интересује. Да ли сте у сродству или у завади са неким од окривљених овде?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па с никим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ми смо примили јуче Ваш поднесак.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ево пред свима.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па могу и да почнем да одговарам, да кажем да није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да дате исказ?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред тога што?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па кад размислите то једног дана мора, да не би вршио опструкцију процеса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок је јуче у поднеску, који смо добили, рекао да има завршну реч 12, да не може да да исказ и тако даље, али ево данас је.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Зато што ми је супруга болесна. Имала је срчани удар. Имам и ја ту завршну реч и онда кажем једном мора да се заврши већ јеном, значи једном, да не бих вршио опструкцију суђења и да људи чекају даље и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Испитаће се сведок Јовић Драган, са личним подацима као у записнику, након што је положио заклетву, прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, прочитајте текст заклетве.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, Ви знате због чега сте данас позвани у суд?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша сазнања?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Видите, мене су у Кнеза Милоша позвали, они су као имали сазнања о нечему, ја јесам потписао то што, стојим иза тога, за то, али има ту доста нелогичности. Прва нелогичност је што се спомиње неки Теочак и да сам ја тамо видео да је Сима Богдановић одсеко уво. Прво ја у Теочак никад нисам био, то су били Осмаци. По томе се види да ли су они добили нека сазнања или не, ја то стварно немам благе везе. Онда ми је речено, ту је господин тужиоц био, немам ја шта да штитим никога од њих, јер ако се сазна ја могу да добијем и казну на то што сам лагао, је ли тако. За ову госпођу, овде је била нека женска, е Драгану, да је она била у Малешиху, ја сам њу видео у Осмацима која ми је помогла кад су ме извели, кад су ме предали Сими војска, ја нисам могао да ходам. Та девојка, ја сада Вам овако кажем у лице, не могу да кажем о њој ни једну лошу реч, она је мене неговала, јер нисам могао да устанем са кревета, био сам убивен, значи тотално убивен, то може и Ђурђевић Зоран, не знам где је, ево га, да посведочи. Четири, пет дана жена је мене носила, доносила храну, ту жену после никад више нисам видео, то Вам се кунем животом, никад је. Знам само кад смо кренули из Осмака, ту је написан неки Теочак, они су писали, потписао, кажу потпиши ти и идеш кући, каже потписао би све живо. Они су веома културни били, не могу оно да кажем да су они мене малтретирани, тукли или то, на нивоу. Ја ту особу никад више нисам видео. Она и још неколико њих је отишло и никад их више нисам видео. Када смо дошли у Малеших ја јесам се посвађао са господином Симом, зашто, то је и моја грешка, он је човек импулсиван. Мене је један из ТО позвао да идемо пошто је неки њихов како се каже војник изгубио мапу минског поља, ја сам рекао да ја знам шта су мине, он је мислио да смо ја и тај се напили к'о летве, јесмо попили чашицу, две, ишли и правили смо поље, распоред минског поља ако случајно неко од наших иде да не би, то је трајало, има жица да не погину, Сима је ангажовао целу чету и рекао је следећи пут ће ме убити онако к'о сина. Господин тужилац ме пита да ли познајем Симиног сина, ја вам ево сад исто кажем то сам чуо први пут да је он имао сина тамо, а кунем вам се животом нисам имао појма да он има сина. До ког су они оперативног сазнања дошли, каже „је ли њему долазила нека жена”, долазиле су жене оне да нам доносе храну и све то, сад ја да теретим човека и нешто, ја сам потписао тамо што сам морао и постоји неки страх да будемо реални, мени је и овде када сам дошао први пут није ми било нормално, увек је постојао страх у том, и сад постоји страх. Зашто? Овде је веома тешко доказати неке ствари. Да будемо реални, ја сам због тога изгубио доста живаца и нон-стоп сам на бенсединима и сада када сам дошао попио сам бенседине. Овде када су ме довели ови људи овде само препознајем овог Ђурђевић Зорана који је у делу са мном и на препознавању га нисам препознао. Ево питајте истражног судију Милана Дилпарића, он ми је рекао „то је Ђурђевић Зоран”, ја га уопште нисам препознао на препознавању. Од осталих оптужених познајем Симу и познајем ову девојку која ми је помогла, која ме је лечила. Од ових осталих први пут их видим ту сам дошао, не знам ни како се зову нити ништа. Мени су рекли возио неки Зоран, Горан, Мирко, ја стварно те људе не познајем, ја сам био са ТО и

држао сам положаје. Стоји кад сам се уплашио да сам рекао Сими да идем, жена ми је болесна, да ми да дозволу, човек ми дао. Ја сам побегао за Београд и никад се више нисам вратио. Не бих се вратио нема те силе. Сада ви питајте шта вас интересује, нема никаквих проблема, што могу ја ћу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављање питања иде другачије.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први поставља питања тужилац.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Одговорићу најискреније што могу. Само да не заборавим, ја се извињавам, ако се сећате кад сам био за сведочење Ђурђевић Зорана да сте ме звали оно други пут када сам дошао, јесте Ви били као јавни тужилац, када је био истражни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците Ви шта имате.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Када сам рекао да није тачно да је то било неко у место знам да то где сам лежао, где сам се лежао да су били Осмаци, не знам да ли се сећате тога. Они су написали Теочак, колико сте каже дуго путовали камионом, па мени је сваки минут био к'о година када смо ишли тим камионом тамо, рекао сам да сам први пут видео то место, то забит људи божији. Ја се извињавам што сам Вас прекинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте пре него што сте дошли овде попили бенседин, је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па за смирење, није лако сведочити. Ја сам мислио да се одложи, стварно ми је жена страшно болесна и имам ту завршну реч и онда када сам размишљао кажем да не би вршио опструкцију овог процеса, сигурно би се одложило ово лево, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви спремни данас да сведочите, да дате исказ, то је мени важно?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ето, да, да, па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буде после нисам, био сам под бенседином нисам могао да причам и тако даље.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам био свестан.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја нисам наркоман извините, попио сам један да се мало смирим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: И никакве лоше намере нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почели сте Ваше казивање о томе да нешто није тачно што сте раније говорили, па сте попили бенседин?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, попио сам бенседин да се смирим да би могао да дођем овде да сведочим, јер није ми лако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се сетили то да сте нешто рекли, а то није тачно зато што сте попили бенседин?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Није тачно када сте рекли, када сте ме звали за Ђурђевић Зорана, да сам био у Осмацима, а не неки Теочак што су они споменули, зато, ја сам попио да могу да разговарам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Он поставља и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате реч.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Опомињите судија, али опомињите редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих рекао да је ово основно испитивање и да немам шта друго у вези са тим да кажем, а сведок треба да покаже овде да ли је способан да да свој исказ, јер је рекао да је попио бенседин.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И одмах почео да прича о томе шта није тачно што је претходно говорио, па ме занима да ли је реч то због бенседина или који су то мотиви те сад навели да ти почнеш своју изјаву тако?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам оно добио да потпишем, мени су инспектори СУП Кнеза Милоша 101 и добро га памтим, Јончић Драган, тако не знам ни ја, мени је дато да потпишем, ево ако не потпишем они ће наћи за мене било где да сам био, ја сам рекао ја сам потписао из страха, иначе може да врше било какву истрагу нигде нисам био, никакве злочине нисам радио, за ово што одговарам ту је госпођа судија, ја се се извињавам о томе нећу да причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Али је постојао страх.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате шта сте говорили у вези са оптуженим Ђурђевић Зораном пред истражним судијом?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Пред истражним, када сте Ви били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам истражни судија, ја сам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ви сте тада били као тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту има нешто да измените да није тачно што сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам рекао да сам видео човека у групи, сада Ви сте ме питали колико се добро сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја Вас питам па Ви мени одговорите на питање, да ли има нешто што није тачно, а да сте тада рекли у вези са Ђурђевић Зораном?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, па ово када сте Ви били, када сам оно, мислите када сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тачно или није тачно? Има ли или не?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Оно што сам рекао то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Оно што сам рекао то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је тачно?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Мора да ми формулишете питање. Ја не схватам, ја нисам правник да схватим, тешко схватам неке ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро. Сад нешто појаснили сте око тих жена, у вези са Драганом, па кажете долазиле су неке жене да доносе храну, о којим женама причате?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па жене из Малешиа, оне су нас храниле. Жене, војска, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештанке или?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па да то сам мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неких жена, а да имају неке везе са храном, које су биле са вама ту у Малешиау?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не разумем питање. Објасните ми мало боље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви када сте дошли у Малешиа, говорили сте о томе, нисте одмах отишли у Територијалну одбрану, него сте били пар дана ту, е сад ме занима да ли ту има још неких жена осим те Драгане?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Драгана није била ту уопште у Малешиау, она је кад смо ми кренули за Малешиа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Је ли било ту неких жена са том војском?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Касније су дошле неке, одакле су дошле ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тих жена било?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли четири, пет, стварно не могу, то сам и већ рекао, не знам одакле су не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су биле обучене?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Жене к'о жене, сукње, то сам рекао стварно не знам, а ми смо били на положају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било цивилно одело или униформа?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма цивилно. Ми смо били на положају када нам је тај други дошао и рекао ево дошли су неке жене, а оно к'о млади мајмуни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су оне радиле ту?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам појма, нису биле са мном. Са мном нису биле, не знам шта се ради. Да ли су доведене, одакле су доведене и шта ја не могу да кажем, нисам био, нисам видео, кажем вам оно што сам видео, а са 50-100 метара не можете да видите, не можете, нити ме интересовало да их питам, јер ја сам био цело време са ТО и после сам са командантом ТО отишао за Београд да га одведем у Српску радикалну странку и после се више нисам враћао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим. Од бранилаца једино колега Ниниа, изволите колега.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Ја сам Горан Ниниа бранилац Драгане Ђекић. Код истражног судије сте описивали неки инцидент у Осмацима?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, видите ја сам на Осмацима.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: У Осмацима?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да сећам се добро, био лежао када ме је Драгана дигла, чула се нека бука, галама, после сам чуо од мештана да је Сима, значи не кажем да сам видео, да сам тврдио, ови су инспектори мене терали да је секао неко уво, ја то немам благе везе нит сам видео својим очима, само сам чуо да је Драгана превила неког човека, да му је ставила завој око главе.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: То сам хтео да питам да ли је Драгана интервенисала том приликом?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Чуо сам да је Драгана завила тог човека, да је била хистерична. Ево, нека каже да ли је то истина. Ја је видим после низ година, 20 година немам шта да лажем ни да мрзим особу. После тога, после два-три дана кад смо ми ишли за Малешић ја ту жену никад нисам видео. Нисам знао ни да се зове Ђекић Драгана то је ... тако да само могу да теретим.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Само још једно питање за Вас. Ви сте пред истражним судијом изјавили да сте били присутни кад се јединица враћала из Скочића.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не. Ја сам рекао да сам био на положају кад је јединица дошла из Скочића да је један из ТО „Дуги“.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Моје питање је друге природе. Да ли сте уопште имали, хтео сам да Вас питам да ли је међу тим војницима који долазе из Скочића била особа која се налази иза Вас, коју памтите као Драгану из Осмака, да ли уопште је међу том војском која долази из неке акције, из неке операције, да ли се налазила Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Господине, рекао сам 100 пута, Драгана уопште није дошла у Малешић. Ја кад смо ишли за Малешић оданде Драгана и још неколико људи је остало, а где су отишли, кући, то немам појма. Драгану уопште нисам видео у Малешићу.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да конкретизујем. Мене интересује један моменат, један детаљ у томе. Кад се јединица враћа, да ли Ви видите Драгану или не видите?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То сам већ неколико пута, било би без везе да понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени? Да ли имате питања? Богдановић Сима. Изволите Симо. Можете и код Јовића, тамо је лакше.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Добро Јовићу, реци ти мени кад је била та борба кад је „Дуги“ погинуо поред тебе?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Који „Дуги“?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тако си овде изјавио.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам појма. То стварно не знам, могу да прочитам.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Лепо, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предочавате? Морате само, Богдановићу, морате да приђете. Онда идите боље код колеге Бирмана на микрофон, неће се чути.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ово је његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите код колеге Бирмана.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: То је датум 31.05.2011. године.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко је „Дуги“?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Овде пише.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Је л' можеш да ми прочиташ то? Ја немам наочаре за вид. Моје сам наочаре заборавио.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: „Једно јутро сам отишао са командантом ТО чији је брат погинуо на положају поред мене“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је страна која? Само да видим.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: „Кога су звали због висине, има два метра”, страна 2.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нису добро схватили. То није тачно тако било. Командант ТО јесте погинуо, а „Дуги” је био онај што смо ишли за минско поље ако се добро сећате. „Дуги” није погинуо, немој да причамо, то ја нисам изјавио како су они то написали. „Дуги” је био ако се сећате команданта ТО Радета, мислим да се зове Раде, „Дуги” је онај био што је имао 2 метра и нешто. Ја сам на њега мислио, он је човек жив и здрав.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ово је Ваша изјава.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То ја нисам рекао људи божији. Ко је тај „Дуги”?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Где се налазио командант ТО? Да ли у Малешиху или у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: У Малешиху, колико ја знам Раде. Колико ја знам.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Раде?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, мислим да се звао Раде.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је онда био Марко Павловић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Први пут чујем.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: А кад је била та борба?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам јуче шта сам јео, камоли пре 20 година.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Је л' сам био ја у тој борби? Је л' си био ти у тој борби?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ви нисте били чини ми се, не знам. Знам да смо сви јурили, али не могу сад да кажем јесте или није. Не знам. Мислим, какве то везе има, то ми није јасно, то ми стварно није јасно.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја се браним ћутањем и не могу да кажем.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Господине Симо, да Вам кажем нешто.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Али могу да питам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Слободно.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Могу да питам на пример тог истогa Ђурђевића или овог Алића када је то била борба и ко је од мештана погинуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановићу, не можете да питате сада, питате Јовића. Сад се поставља питање Јовићу. Питате Алића и Ђурђевића, то сте имали прилику прошли пут.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја овог човека први пут видим.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите за Јовића неко питање.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Један јесте погинуо, али пре нашег доласка у село, док смо ми били није погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је примедба.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Док је он био, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате питање неко? То ћемо да констатујемо као примедбу.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Имам, сад сам већ.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: А је л' се сећате кад смо ишли на сахрану? То се исто не сећате? То се исто не сећате? Ја не знам шта је то битно?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Какву сахрану?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па сахрану оног исто што је погинуо. То не знате?
Зато што нисте ни били тамо. То Вас није интересовало.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Који си ти лажов. Како те није срамота да лажеш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти ми кажеш?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Све си овде измислио. Како те није срамота да.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Како тебе није срамота?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Која сахрана? Кад је била тамо сахрана?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па што се браниш ћутањем кад си тако. Као не
знаш? Како да знаш кад ниси био у борби.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам питања.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Како да знаш кад ниси био у борби.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Овај лаже чим зине бог те мазо.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Свака ти част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, седите.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти си невин. Свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Јовићу. Уздржите се од коментара. Да ли има још
неко питање још? Ђурђевић се јавио. Изволите Ђурђевићу, можете. Ја ћу
замолити опет колегу Бирмана да. Или можете овде код. Нема проблема, ево ту,
снашли смо се, хвала.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јовићу, да те питам пошто си у истражном поступку
рекао да сам ја викао на неку девојку да л' да спрема ручак, да л' да пере веш шта
ли већ не знам ни ја.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам рекао да то није тачно.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Шта причаш сад? Шта сад опет потенцирати једно
те исто?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ово је твоја изјава дата истражном судији у којој
лепо пише да је Зоран викао, галамио на неку девојку, значи кажи ми јесам ли
викао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Је л' си ти викао и галамио?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па питам тебе, ти си рекао да сам ја.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти си стално викао, на кога си викао не знам.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: На кога сам стално викао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ти то најбоље знаш, шта мене питаш? Шта сад
питаш неке глупости? Није то питање. Јеси викао, викао си нон-стоп.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: На кога?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Као што је сад показао Алић, ја не знам овог човека
први пут видим. Први пут га видим.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јовићу.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Овога знам ја, овог никад нисам видео у животу ону
двојицу ако су оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, а како знате да се зове Алић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па је л' је сад Сима показао и рекао њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут га видите? Има ту, погледајте на тој клупи има 10 људи и Ви кажете знате да се зове Алић, а нисте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па зато што је Сима показао њега. Овог човека исто први пут видим. А то он каже знам стварно Симу и Зорана и ову Драгану што ме неговала. Остале стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Стварно не знам. Не могу да кажем да знам људе. Да одговарам више на глупа питања нећу овако.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Глупа питања?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Глупа питања.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ово је твоја изјава коју си ти дао.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па шта? Ниси викао? 'Ајде буди сигуран да ниси викао. Шта сад оћеш да кажеш и за тебе да лажем?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Судија, је л' можете да предочите изјаву коју је дао истражном судији?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што? Поновио је. Што да предочавам? Нема никакве разлике у исказу. Поновио је то што је рекао истражном судији, да сте викали.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Је л' сам викао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јеси, ето.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: На кога сам викао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Е па то ти знаш. Откуд ја знам? Ниси био моје друштво.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па није судија био са мном.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па нисам ни ја био с тобом.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па како знаш да сам викао, а ниси био са мном?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Имаш грлан глас.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Глас?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А реци ми Јовићу да ли си некад лагао овде пред судом?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисам. Што?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ниси?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па не знам ко је лагао у оном поступку.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Само моменат.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја не знам, кад ти отвараш уста.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро. Сад ћемо мало да погледамо.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Слободно.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Никакав проблем није.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: 'Ајде да видим шта ћеш сад.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Пошто кажеш да некад ниси лагао овај суд. Ево га овако, изјава Јовића Ки-По₂-89/2010 15.12.2010. године, Јовић даје изјаву, 10.01.2011. године заказано суочење са мном Ђурђевић Зораном.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: На којем је тражио промену изјаве.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Је л' се сећаш тога?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, сећам се.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да си променио изјаву.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Е, 17.01.2011. године даје изјаву следећу: истражни судија га пита „да ли то значи ово што смо причали 15.12.2010. године, није истина”, прва изјава коју је дао.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Какве то везе има са овим случајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о оном предмету где сте окривљени обојица?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То је ван памети.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Зато што сам га питао да ли је икада лагао овај суд, он каже није.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма ово је глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо то.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма ово је глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, он је окривљени у том поступку. Има право да се брани како мисли да треба. Данас је сведок, данас је дужан да говори истину и то је то. Не можете да му предочавате нешто из другог предмета што је рекао или што није рекао, то ме не занима уопште, поготово што је био окривљени. То је једно, хајдемо даље да видимо конкретно за овај предмет, за овај догађај за ово што Вам се ставља на терет.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сад сам рекао, али сам дао изјаву после која је била тачна, а разлику од тебе, ти си и даље нон-стоп лагао. То ти је ваљда пасија знаш.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Јесте.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте, патолошки брате.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Наследио од тебе.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да си био са мном не би лагао.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Реци ми Јовићу на коју сам девојку конкретно викао? Је л' та девојка била мештанка? Да ли је била можда ова девојка Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам лепо рекао Драгана није била у Малешућу, то је под један, на њу ниси могао ни да вичеш не би ти ни дала, немаш зашто да вичеш на њу, да ли је била мештанка или ко је стварно не знам.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ко је била девојка на коју сам викао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти то знаш, шта мене питаш?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па ти си био очевидац.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја био очевидац? Ја да видим са 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, да ли знате или знате? Одговорите.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам то рекао 100 пута, али он је не знам шта је запео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ништа, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Сведок лаже, али.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, ти си искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу имате на исказ сведока? Добро.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Кљајић?

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Пуномоћник оштећених. Питала бих Вас, рекли сте појавиле су се ту у јединици неке жене, девојке Шта је са њима било?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам појма.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли је било неког силовања тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли је било ја то нисам видео. И не могу да кажем, нисам хтео да имам, нисам шумолац па да звирим.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Ево предочићу Вам изјаву Вашу коју сте дали пред истражним судијом у предмету против оптужених Ђекића и Ђурђевић, на страни 4. Ви кажете: „Не, нисам видео својим очима. Знам кад су две дошле код мене, ту је био командант ТО. Каже 'ајде да једете мало, нико не сме да вас дира, онда је дошао тај ћелави, то је било силовање не знам шта је избацио све из себе'” и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То није било пред истражним судијом, то је било у СУП извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочава исказ.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Исказ пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказ, то је транскрипт код истражног судије.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Шта је са овим?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја не знам да ли сам то рекао, то Вам најозбиљније кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било дана 31.05.2011. године пред истражним судијом Миланом Дилпарићем.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То сам био, ја то нисам рекао тада, то уопште није било приче о томе, ја немам појма о томе.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Лаже, лаже судија.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: А је ли сте тада можда били под бенсединима?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: А је ли Вам неко претио? Је ли Вам тад неко претио кад сте.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Где?

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Код истражног судије.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко ће да ми прети?

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Је л' сте морали нешто да потписујете као у полицији на силу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Не. И не сећате се.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: О томе не бих причао.

АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: Не сећате се да сте ово рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не сећам се, можда је тачно, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предочили сте му. Не сећа се и то је то.
АДВ. МАРИНА КЉАЈИЋ: У реду. Немам више питања. Само имам примедбу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се да је то рекао, тако је. Изволите колегинице Кузовић.
АДВ. ЈАСМИНКА КУЗОВИЋ: Бранилац окривљеног Алића. Само бих замолила сведока да се поново изјасни, мада је он малопре рекао да први пут види окривљеног Алића кога је поменуо Сима Богдановић да му тако зна име, па само ако може да се изјасни још директно на питање, да ли га први пут сад види и да ли га је знао?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Никад човека нисам видео у животу. То Вам најозбиљније кажем. Знам Драгану, Симу и Зорана. Добро, људи се мењају после 20 година, њега бих запамтио, човек није крупан, није нека посебно лице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је допуна. Само бих ја нешто. Колега Малешевић није поставио питање.
АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Изјавили сте да је неко на Вас вршио притисак да потписујете неке изјаве. Ко је то вршио притисак?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: У СУП.
АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: У СУП?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: У Кнеза Милоша.
АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Значи, инспектори?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.
АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Добро, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад овако Јовићу, мени нешто није јасно.
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Кажите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте заглавили у затвору тамо поводом овог случаја што сте у притвору.
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава с Вама?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били у притвору?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Где? Овде или?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Босни, у Бијељини.
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па мислим у оном СУП да смо били 3-4 дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: После смо отишли за Митровицу, после опет у СУП и онда после у војни логор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте изашли одатле?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па предали су нас „Сими четнику” војска.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су Вас предали или Вас је Сима ослободио?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Предали су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас предали?
СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нормално, откуд знам како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то прошло од тренутка хапшења? Колико сте били?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па можда две недеље, не знам ни сам. То је максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су Вас предали? Је ли дошао Сима по вас или је.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Тад сам га први пут видео, убацио у камион и отишао, одатле отишли директно за Осмаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још дошао осим Симе?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Просто речено, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сам био Сима или је био још неко?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, не, било је троје-четворо, стварно не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас предали Сими, да ли сте тада ушли у јединицу је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, тад смо ушли у камион и отишли у Осмацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: И ту смо ваљда ушли у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли били припадник те јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под командом Симе?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па док нисам отишао, побегао за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па то кад су дошле те жене, после 3-4 дана, 3 дана тако. У Малешић, то можда месец, месец и по, не знам тачно. То је дуго времена било, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Који временски период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С Вама су били ухапшени и?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ђурђевић Зоран и Ристић Ален.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Новаковић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко је тај? Милорад? И он, али он није био ту, он је отишао одмах и Ристић Ален је отишао да тражи брата, њих је пустио, ми нисмо отишли. Ја нисам могао да ходам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте Ви и Ђурђевић били у тој јединици?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас разумео. Ви сте рекли код истражног судије да сте били у Територијалној одбрани Малешић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, при ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је била јединица при ТО Малешић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако сте, добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Све јединице које су долазиле, што кажу паравојне формације, све су биле под командом ТО по мени логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сматрате да је то паравојна формација?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па не бих сматрао да је паравојна формација. Сви добровољци, новинари кажу паравојне формације. Сви добровољци су били при команди ТО, а сваки ти добровољци су имали свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је јединица имала припадника, да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: У Малешићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па можда петнаестак, можда ни толико, не знам тачно, стварно да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога знате још од припадника јединице осим Симе команданта и рекли сте Ђурђевић је био и Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгане се сећате из Осмака. А је ли се сећате још неких припадника јединице, неких имена, надимака?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па стварно, знам једног „Поштар“, али не знам шта је с њим, надимак „Поштар“ и стварно никог више. Стварно се нисам дружио са њима, дружио сам се са овима из ТО и то је то. Не могу да кажем да им знам надимке, да сам се дружио сазнао би име, ово-оно све то, стварно немам благе везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били смештени у Малешићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: У приватним кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приватним кућама сте били?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви били?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте у кући?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сам. Био је један, па је после отишао и били су ови из ТО долазили ту, то је махом поред линије било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у међувремену приступио и бранилац адвокат Милосављевић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један из ТО. Како се зове тај из ТО што је био са Вама?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па био је тај „Дуги“, био је тај Раде долазио, не знам више ту. Не могу да се сетим, дуго је времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђурђевић где је био смештен?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Он је био друга кућа даље од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био с неким он или?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сигурно није био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био сам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Е па он најбоље зна, ја не могу да кажем, нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте рекли 3-4 дана или колико сте рекли пар дана после кад су дошле те жене?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте напустили јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Ви нисте били у Скочићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја не знам ни где је Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте били у Скочићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам ни где је тај Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли знате где је Скочић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нити сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли ко је био у Скочићу од те јединице? Видели сте кад су се вратили.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То је била група, ко је био стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте видели неког? Кога сте видели? Ђурђевића?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ђурђевић је био ту, Сима, Ђурђевић можда није био, он је можда дошао из куће да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је гледао? Шта да види?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па биле су ту неке жене, откуд знам шта је гледао, можда су причали, не знам нисам прилазио, немам благе везе, не могу да кажем да је био, само да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су биле жене? Објасните ми мало како видите те жене? Колико их је било?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Жена к'о жена, нека виша, нека мања, обучене, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да л' четири или пет не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта оне раде ту?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Шта су радиле не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шта су биле обучене? У чему су биле?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па убио ме бог ако знам. Нормална ношња онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су имале димије или су имале?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Хаљине оно све то, не знам шта, како да Вам кажем блузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су биле младе?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па онако нису ни младе ни старе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике колико година можете ли да прецизирате?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да гледам у пасуљ, ту 30 година можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде те жене, шта се дешава с њима?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сад то питајте њих. Ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, видели сте их ту.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: После су отишле по кућама, шта су радиле не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том тренутку кад их видите.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ништа, стајале су. После су се ови вратили, ништа више. Немам шта да кажем више о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су они били у Скочићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је причао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па међу собом су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Причали су да су ишли у Скочић. Шта су радили тамо, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То не знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су те жене биле из Скочића?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам да л' су биле да л' нису биле, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико њих је било у Скочићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из јединице да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Стварно кажем не знам ни кад су отишли, ни кад су се вратили ни да л' су били ништа, нити ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко додатно питање? Има доста, добро. Хајде колега Нинићу.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Да ли је постојала још у Малешићу, да ли је постојала још нека плава жена, плавуша у униформи у оквиру јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте, то је била висока. А шта је била, немам појма.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Како су њу звали?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Стварно не знам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Помињете да постоје две Драгане у изјави код истражног судије, исто плавуша. Да ли су и ту девојку звали Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја сам мислио на ову Драгану, а друга не знам како се зове. То је можда била моја грешка, иначе ову Драгану знам.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Предочавам, код истражног судије кажете кад говори друга Драгана, с дугом косом, то је та која је код Симе била у Малешићу.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ова није била.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Говорим о другој Драгани, ко је она?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Сад та друга, немам појма ко је.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: А је ли та друга некад возила џип?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не бих рекао. То нико није возио. Не могу да кажем.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Је ли возио било какво возило?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не бих рекао.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: А ова Драгана је ли возила неко возило Ђекић?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма јок.

АДВ. ГОРАН НИНИЋ: Не? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Бобић изволите.

АДВ. СВЕТЛАНА БОБИЋ: Рекли сте да је Зоран Ђурђевић викао, па нисмо успели констатовати на кога је викао, ја бих поставила овакво питање? Да ли се он према овим женама понашао другачије него према осталима? Он је викао на све или је викао само на њих?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То питајте њега. Нећу да одговорим на то питање. Није заслужио. Он то најбоље зна.

АДВ. СВЕТЛАНА БОБИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нико од бранилаца? Ђурђевићу Ви сте се јавили, је ли тако? Изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Колико си провео времена у Малешиху?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Е сад као да ме питаш колико сам дуго јео јуче. петнаестак дана можда, више не.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Провео си у Малешиху?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да ли знаш у којој сам кући био?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не знам, то сам рекао одмах.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знаш? Да л' се сећаш да је била једна мала викендица?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Стварно не знам.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А не знаш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: И рекао сам да не знам да ли си био сам или још с неким. Је л' сам то рекао био?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А да ли се сећаш да си у ту малу викендицу у коју сам ја био смештен ушао кроз прозор са „Тишом” из Руме?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ко ти је тај „Тиша” из Руме? 'Ајде шта сад, 'ајде да видим, мајке ти, шта ћеш сад да измислиш?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да л' се сећаш тога?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не сећам се, то први пут чујем.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не сећаш се?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Кад си ушо у викендицу која је била закључана, прозор отворен, са „Тишом” заједно и да тражиш ракију.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја од тебе да тражим ракију?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти ниси нормалан човек. 'Ајде лажи још мало.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: У којој си јединици био у Малешиху? Је л' код Симе или код ТО?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Био сам при Сими али сам био код ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорио је на то.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: А с тобом нисам хтео да будем. Због оног метка који си чувао за мене. Ако сад вучемо за језик, па да причамо кад сте ми судили да ме стрељате што сам ишао за минско поље, је л' се сећаш тога? Је л' треба да наведем сведоке? Боље иди седи. Боље седи, боље седи, што си спремио метак за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, има право да поставља питања. Немојте тако да одговарате Јовићу.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: На ова глупа питања нећу да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Као да л' сам пио ракију или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не знам шта да га питам.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па не знаш, па шта имаш да ме питаш?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Какав је ово начин? Какав је ово сведок?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: А какав си ти?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Значи, неће да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте тако. Хајде седите мало, наставићете после Ђурђевићу. Ко има још? Запамтите где сте стали, мало да се средите. Сима Богдановић. Изволите Симо.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Поставићу једно питање. Које доба дана је било када су припадници јединице или јединица са тим женама из Скочића дошли у Малеших када си их ти видео? Које доба дана је било?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па то стварно не могу да кажем. Знам да је прошло два сата можда, два-три сата тако, али можда лажем.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Поподне?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Можда лажем.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Поподне?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Можда и лажем нисам сигуран. Тако да не могу да тврдим.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Када си први пут видео мене?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Кад си нас узео од војске.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: А недељу дана пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, никад.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Кога сте, мислим на вас четворо, молили недељу дана пре тога у војном затвору у Угљевику да вас извуче из затвора?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ми некога молили? Нисмо молили никога, ми смо чекали смртну пресуду колико ја знам за себе. Ја сам тебе видео први пут кад су нас предали теби, то мислим да је било касно вече.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Како бих ја знао да сте ви ту у затвору?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Откуд ја знам?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам вас никад ни видео, како бих ја знао да сте ви у затвору?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Откуд ја то знам?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Зашто лажеш? Зашто лажеш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Овде све невини.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Недељу дана пре него што сам вас извукао из затвора кога си молио да вас извуче из затвора?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Изгледа да сам молио тебе хоћеш да кажеш?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Па кога си?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Никад те нисам видео.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Је л' си био у Угљевику?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Молим?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Је л' си био у Угљевику у затвору?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесам, био сам.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: У школи?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да, е да л' је била школа не знам шта је било.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Па како бих ја онда знао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ти то најбоље знаш. Ја немам појма, ја те никад пре тога нисам видео.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Добро Лазо зашто лажеш? Како те није срамота?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Како тебе није срамота да причаш нешто што није тачно?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Како није тачно?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Е то је исто као да су ме питали је л' имаш сина. Да кажем имаш сина, а немам појма, да кажем да.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Па како бих ја знао сад, како бих вас онда извукао?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па то ти најбоље знаш. Можда су те они звали.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Они мене да зову?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па сигурно, мене нису.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Аха. А какво ти то стрељање спомињеш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Стрељање?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Је л' ми нисте судили кад сам ишао пред минско поље?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко ти је судио?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па ти на челу.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Зашто лажеш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Зашто лажеш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Свака част.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко те је извукао из кабине из камиона кад си изашао из минског поља? Је л' си ушао у кабину камиона? Ко те извукао из кабине?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ти ме извукао из минског поља? Шта причаш бре?

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Из кабине камиона питам ко те је извукао и од кога си добио батине? Само штета што ниси више. Је л' се тог сећаш?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Па нисам добио ништа, ви сте заседали.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад си изашо из минског поља, је л' си утрчао у камион у кабину?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Није тачно.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: И ко те извукао из кабине?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нисам ни ушао у камион, нити ништа, не знам шта ти измишљаваш.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: Лазо, али стварно си лажовчина, свака ти част.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: А ви сте фала богу све поштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим само, на речник?

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам више шта да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви Јовићу исто, односи се и на Богдановић Симу. Речник мало и Ђурђевић исто.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Не желим више да сведочим. Ово су глупости. Оно што сам имао рекао сам и мислим да је стварно доста. Нити ћу да одговарам више ни на једно питање. Шта сам знао рекао сам, нећу да лажем. Ово су небулозе, да сам сломио прозор да узем ракију, ван сваке памети.

ОКР. СИМА БОГДАНОВИЋ: То је небитна ствар, уопште није битно.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: То су глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, да видимо да ли има још неко питања? Ђурђевићу, је ли сте се Ви мало средили? Хајде онда будите, тамо станите. Немојте хајде.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па нећемо се потући, нема проблема, кад нисмо.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ма шта имаш да се потучеш бре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовићу, Јовићу, смирите се.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нећу да разговарам више са њим уопште бре. Он је мене толико клао, толико лагао. Не заслужује да му кажем добар дан. Уопште нећу да одговарам на његове глупости. Нећу да одговарам на те глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта имате да питате па ћемо преко нас. Хајде да видимо .Ђурђевићу да ли имате неко питање?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Немам, неће да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Неће да одговара. Добро, хајде седите.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Нећу да одговарам на глупости.

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Лошег вам је тужилац изабрао сведока, свака част.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Што лошег? Смешно. Шта треба сад да кажем нешто што није?

ОКР. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није смешно него жалосно.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Жалостан си ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Ја не знам шта ће бити 12, али данас је овако.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја не знам шта ће бити 12. ја знам да сам крив. А бре људи, ако се нешто каже па ваљда је зато ово су свеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, то оставите за завршну реч у том предмету, ја Вам се захваљујем ако немате питања.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Ово су свеци, ово нису, ово су свеци. Сад исто да узем да лажем. Извините да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде.

СВЕДОК ДРАГАН ЈОВИЋ: Да знам све ове људе, то би било лагање. Да узем да причам за ову госпођу или госпођицу, не знам ни да ли је удата или ништа, да је била. То би било лагање. Причам оно што јесте, он мене извукао из камиона. Како те бре није срамота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде. Довршено. Добро, бар смо нешто видели. То је што се тиче данас наших сведока, ови сведоци нам нису приступили. За сутра имамо планираних 6 сведока, видећемо ко ће доћи. У сваком случају то је све за данашњи дан, сутра се видимо у исто време у 09:30.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине.

Наставак се одређује за:

04.04.2012. године у 09:30 часова,
судница број 4

Довршено у 11:15 часова

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА